

מדוע לא יפגע שימעון פרס בתוכניות החיסכון והיכן מציע הנס קרייטלר לשכן את עצורי אירגון הטרור היהודי

■ בין המזומנים הרבים נראו שני ראשי עיריית רמת-גן, היוצא **ישראל פלד** והנוכחי **אורי עמית**. הם השתלחו שלא להיתקל זה בזה, ובוודאי שלא להחליף מלה זה עם זה.

■ האם תפגע מיפגת ה' עבודה בתוכניות החיסכון של לקוחות הבנקים אחרי הבחירות? **שימעון פרס** לא יכול לעשות זאת. בשבוע שעבר הוא פתח תוכנית-חיסכון לנכדו, והתחייב בפני עובדי הבנק שהוא לא יפגע בתוכניות שהוא קשור בהן

של מעריב **קריאל** (דוש?) **גרדוש**, כאשר לא בא לו רעיון? דוש מגלה שבמיקרה כזה הוא נכנס למיטה, מכניס את ראשו מתחת לכל הכרים, ובסופו של דבר מצליח למצוא רעיון ל' קאריקטורה.

■ מאז שנת 1974 נהג הסופר והעיתונאי **יגאל גלאי** לעמוד בדוכן הוצאת תמוז בשבוע הספר ולמכור ערב ערב את ספריו. כשנה שעברה הוא מכר בנוסף לקורמים גם את ספרו החדש, **דברים בגילה**, שהופיע

ממש בשבוע הספר. לפני כמה חודשים קנה המוציא לאור **עודד מודן** את הוצאת תמוז, וגלאי היה בטוח שהמסורת באה אל קצה, להפתעתו, פנה אליו מודן וכיקש שוב את עזרתו. גם השנה יימכרו ספרי תמוז כנפרד.

■ עורכהרין **אהרון סאפו**, שהוא כעל טור לספרים חדשים בחדשות, רווה נחת השבוע, כאשר קרא כמעריב את דיברי **יורם קניוק**, לפני חודש כתב פאפו במדרו, שלדעתו מחבר

הספר ערבי טוב, שהשתמש בפסכרונים **יוסף שרארה**, הוא **עיתונאי וסופר ישראלי**. פאפו הימר על שניים: קניוק ודן בן-אמוץ, אך העדיף שלא לפרסם את ניחושיו. עתה, אחרי שקניוק חשף את עצמו, הזכיר פאפו שהוא היה למעשה הראשון שעסק בשאלת זהותו האמתית של מחבר הספר.

■ באחרונה מגיש פאפו פינה ככל צבעי הרשת, ככל יום חמישי כבוקר. בתום השיחה הראשונה, שוסקת בעניינים

הבוקר. בסופו של דבר, פורסמה לפני שבועיים גירסתו של מודעי, מבלי שהיה ברור שהוא הדובר. מתברר שדוברו, אמיר, אסף את הפיתקות השונות שמודעי העביר אליו באותם ימים ארוכים ומתוחים, ופתקים אלה הגיעו לכתב הארץ **אמנון ברזילי**, שלא בהסכמתו של השר, שראה בכך שירות דוב שעשה לו דוברו. הדובר, לעומת זאת, שפעל ביוזמתו שלו, קיווה שכדרך זו יאריך עוד יותר את שמו של השר שלו.

דליה בן-ארי בתם של יצחק ולאה רבין (מימין) השתתפה במסיבה שערכה אמה בדירת-הגג של הרבינים ברמת-אביב. המסיבה נערכה לכבוד פתיחת מגבית נעמת ובמקום שלטו בנות המין הנשי. כמו הפרופסור ניצה באופן אישי.

■ האסטרונום שכתאי לביא חישב על-פי משתנים רבים כמה מנדרטים תקבל כל מיפלגה בבחירות לכנסת ה-11. שתי הגדולות יקבלו ביחד 86 מנדרטים. לליכוד הוא צופה 41 ולמערך 45. על 34 המקומות האחרים מתחרות לא פחות מ-13 מיפלגות, ביניהן שלוש חדשות. ההפתעה המרעושה שלו היא שתמ" תרד למנדט אחד, ש"ס — ספרדים שומרי תורה — לא יעברו את אחוז החסימה, ווייצמן יקבל חמישה מנדרטים. לביא ברק ומצא, על-פי מועד הגשת הרשימות לוועדת הבחירות המרכזית, שרשימת הסילמס של **יעקב ברגר**, שמצעה הוא בני טול מסי-הכנסה, תעבור את אחוז החסימה.

■ שחקן התיאטרון החיפאי **מזכרם חורי** שב מביקור בוק בקופנהגן, שם השתתף בתוכנית חיים שכאלה, שהוקלטה על-ידי הטלוויזיה הדנית הממלכית. תית גיבור התוכנית היה **סם בייסיקוב**, בימא-הבית של התיאטרון הדני המלכותי, הידוע בשמו היהודי **כשמאל בן יעקב**. בתיאטרון חיפה הוא בייס בעבר שלושה מחזות. בשניים מהם השתתף חורי, והם התיידדו במהלך החזרות. בומר לדתו סיפר בייסיקוב לכל ידידיו על השחקן הערבי מחיפה. בי-מהלך התוכנית אמר לו המנחה, שהאורה הבא הוא מישראל. "אל תגידו לי שהבאתם לכאן את מרכסו" קרא בייסיקוב בהפתעה.

תרבותיים, פגש בו כמיסדרון אולפני-הרדיו בתל-אביב הפרויקטור **יקיר פלסנר**, לשעבר המישנה לנגיד בנק-ישראל. הוא לחץ את ידו ובשיחה קצרה הם גילו שרעותיהם כעניינים אקדמיים קרובות ביותר.

■ שבוע משתתפות המחזה נשים בצמרת אוכלות ללא הפסק כמערכה הראשונה, הי מספרת על מיפגש במסערה יקרה. התיאטרון הקאמרי קיבל את האוכל ממלון הילטון. המלצר הראשי במלון אף נכח בהצגת הבכורה של המחזה, כדי לבחון מקרוב אם קורס מוזרו במלצרות שניתן לשחקנית **אורלי זילברשיץ**, הצליח.

■ מחזאי הבית של הקאמרי **הנרד לויץ**, אומנם עבר באחד רונה דירה, אך זה לא מפריע לו להשלים כתיבת מחזה חדש, כולם רוצים לחיות, שיועלה מעל קרשי הבימה באמצע העונה הבאה.

■ הסופר **יגאל** (הסמכה) **מוסינזון** ביקר את מחזותיו של לויץ. הוא אומר לי שהחיים הם חרא. אני לא צריך אותו כדי לדעת זאת.

■ היחסים בין שרי-האנגריה **יצחק מודעי** ודוברו **אבישי אמיר** הורעו עד מאוד באחרונה. והכל בגלל פירסום בהארץ. מודעי הופתע לשמוע ולקרוא שיומנו, ככתב ידו, שדנו במאבק עם תנועת חרות, ערב סגירת הרשימות, יתפרסמו בעיתון

ישעיהו גביש מקפץ אל בימת בית-החייל בתל-אביב. גביש הוזמן להתראיין בערב מיוחד שאירגן בית-לסין במלאת 17 שנה למילחמת ששת-הימים. המנחה, יעקב אגמון, הזמין לבימה בזה אחר זה את אלופי המלחמה שהיו באולם. על הבימה ציפתה הפתעה: צילום שלהם מאותה תקופה.

■ ראש רשימת יחד **עזר וייצמן**, בא למרכז ראשי-העין לאסיפת בחירות. צעיר ניגש למיקרופון שהוצב ליד הקהל וביקש לשאול שאלה. הוא הוציא מכיסו פתק וקרא ממנו: "אני מבקש ממך תשובה ודורש ישירה". ענה לו וייצמן: "ודאי שתקבל, מה השאלה?" שאל אותו הצעיר מהכתב: "אומרים עליך שאתה פזיז. מהי רעתך?" וייצמן התחיל לענות ולפרט את כל עברו, עד שהקהל קטע את דבריו במחאות-כפיים.

■ בעהרי יוסי-השישי בא וייצמן עם עוזריו הקרובים למיסערת הטיול, כדי לאכול ארוחת-צהריים. אבל בעוד האוכל בפיו, הוא הספיק לענות לשאלות ששאל אותו שכן משולחן אחר על בעיות-דיומא. וייצמן שמח לפגוש במקום את חברו הוותיק **אסריים** (פרוויי קה) **פורץ**, שאף הוא סעד במסעדה.

■ הפרופסור לפסיכולוגיה **הנס קרייטלר**, נשאל אם הוא הבחין בבעיות נפשיות המאפיינות את הטרוריסטים היהודים. "זה לא עניין לפסיכולוג, אלא לארכיאולוג", הסביר קרייטלר שניתח באריכות את השקפת עולמו. במקום שיישבו בנית הסוהר רצוי שישוכנו במוסאון. אבל צריך לשים שמירה, שהמורצים לא יברחו.